

nebylo žádné místo zvoleno, když volba místa sleduje zřejmě protizákonný účel, nebo když je proti jeho pobytu v místě zvoleném zákonná překážka, na místo, kde je podle vyšetření příslušné zprostředkovatelný práce příležitost k výdělku, nebo konečně do jeho domovské obce.

Aby byla zajištěna tato zpětná doprava osob, které již opustily území Československé republiky, může vláda na základě vzájemnosti uzavírat s jinými vládami úmluvy.

Náklady stravování a dopravy, nutné při použití tohoto paragrafu, budte hrazeny v případech, uvedených v § 20, podnikatelem dopravy, stalo-li se však vystěhování na základě zjednání podle § 6, majitelem povolení; mimo tyto případy nese zmíněné náklady, nemohou-li býti uhrazeny ze jmění osoby zpět dopravené nebo osob k jejímu vydržování povinných, státní pokladna.

§ 45. — Úprava odjezdu vystěhovalců, ochrana repatriantů a zasílání peněz do vlasti.

Vláda se zmocňuje, aby z důvodů kontrolních, zdravotních a ochranných upravila nařízením odchod vystěhovalců z území Československé republiky, aby učinila potřebná opatření na ochranu vystěhovalců, vracejících se do vlasti, jakož i aby vhodně upravila otázku ukládání úspor československých vystěhovalců v cizině a odesílání jich do vlasti.

§ 46. — Vystěhovalci ze států cizích.

Vláda se zmocňuje, aby vydala zejména z důvodů ochrany chudinské, bezpečnostní a zdravotní vhodná nařízení pro vstup a průchod vystěhovalců ze států cizích, projíždějících územím Československé republiky.

§ 47. — Politické úřady na Slovensku a v Podkarpatské Rusi.

Pokud se v tomto zákoně mluví o úřadech politických, rozumějí se tím na Slovensku a v území Podkarpatské Rusi administrativní vrchnosti, tam pak, kde jde o výkon pravomoci trestní, administrativní policejní vrchnosti.

§ 48. — Počátek působnosti.

Zákon nabývá účinnosti 3 měsíce po svém vyhlášení.

Zároveň s počátkem působnosti tohoto zákona pozbývá platnosti zákon ze dne 21. ledna 1897, č. 27 ř. z., kterým vydána byla trestní ustanovení o provádění obchodů vystěhovaleckých, uherský zákon o vystěhovalectví zák. čl. II. z r. 1909 a německý říšský zákon o vystěhovalectví ze dne 9. června 1897 (str. ř. z. 463 násl.).

Dosavadní právní ustanovení o omezení vystěhovalectví, pokud odporují tomuto zákonu, se zrušují.

§ 49. — Provedení.

Ministru sociální péče se ukládá, aby zákon tento provedl, dohodna se se zúčastněnými ministry.

(Vyhlášen v 23. částce Sb. z. a n. dne 13. března 1922.)

Zákon ze dne 17. února 1922, č. 86, kterým se omezuje podávání alkoholních nápojů.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1. — Podávati alkoholní nápoje všech druhů (pivo, víno, ovocné víno, kořalku, likéry, slivovici, rum atd.) dětem a osobám nepřekročivším

16. roku, po případě 18. roku (§ 3, odst. 1.) (mladistvým), i když jsou v průvodu dospělých, ve veřejných místnostech (hostincích, kavárnách, restauracích, výčpech, obchodech, automatech, bufetech a pod.), dále na výletistích, poutích a pod. k požití na místě se zakazuje.

Zakazuje se také, aby dorostlí ve veřejných místnostech a místech uvedených v 1. odstavci dětem a mladistvým osobám dávali alkoholní nápoje podávati a dovolovali podaných nápojů požívati.

Podávání alkoholních nápojů dětem a mladistvým osobám, které je odnášejí mimo výčep k požívání osobám dle zákona toho k tomu oprávněným, nespadá pod tento zákaz.

§ 2. — Kdo je zodpověden za vedení živnostenských podniků v § 1 naznačených, jest zodpověden za to, aby se dbalo zákazu vysloveného v § 1, i když hostů sám neobsluhuje, nýbrž dává je obsluhovati osobami jinými. Trestní jsou i zaměstnanci nedbající poučení svého zaměstnavatele.

Rodiče a pěstouni dětí a mladistvých jsou rovněž zodpovědní, jestliže tito s jich vědomím požívají alkoholních nápojů.

§ 3. — Osoby, které v místnostech a místech uvedených v 1. odstavci § 1 žádají k požívání pivo nebo víno, nechť vykáží se úředním potvrzením, že dokonaly 16. rok věku; osoby, které žádají jiných alkoholních nápojů (§ 1, odst. 1.), nechť vykáží se úředním potvrzením, že dokonaly 18. rok věku.

Každý, kdo nápoj podává (§ 1), je povinen odepřít podávání alkoholních nápojů, může-li vzejíti pochybnost o věku osoby (§ 3), již se má nápoj podati.

Při zábavách tanečních přísně se zakazuje podávati komukoliv jiné alkoholní nápoje kromě piva a vína.

§ 4. — Přestupky tohoto zákona trestají politické úřady (na Slovensku a v Podkarpatské Rusi policejní vrchnosti administrativní), a to pokud jde o živnostníky, pokutou od 20 do 10.000 Kč, v případě nedobytnosti vězením (uzamčením) od 24 hodin do 3 měsíců, jinak pokutou od 20 do 1000 korun, v případě nedobytnosti vězením (uzamčením) od 24 hodin do 14 dnů. Před prvním potrestáním budiž dána úřední výstraha.

Dopustí-li se živnostník opětovně přestupku podle tohoto zákona, může býti vysloveno odnětí živnostenského oprávnění po rozumu živnostenského řádu (zábora).

Pokuty připadají státu.

§ 5. — Zákon tento nabývá účinnosti 6 neděl po svém vyhlášení. Provedením jeho pověřuje se ministr veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy se zúčastněnými ministry.

(Vyhlášen v 26. částce Sb. z. a n. dne 18. března 1922.)

Péče o válečné poškozence.

Zákon ze dne 25. ledna 1922, č. 39, kterým se mění a doplňují některá ustanovení zákona ze dne 20. února 1920, čís. 142 Sb. z. a n., o požitcích válečných poškozenců.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Článek I.

Některá ustanovení zákona ze dne 20. února 1920, č. 142 Sb. z. a n., se mění, případně doplňují, a budou napříště zníti takto: